

Raad voor Werk en Inkomen

De Raad voor Werk en Inkomen is het overlegorgaan en expertisecentrum van werkgevers, werknemers en gemeenten. De RWI doet voorstellen aan de regering en andere partijen over het brede terrein van werk en inkomen. Doel van deze voorstellen is een goed functionerende arbeidsmarkt te bevorderen. Het vergroten van de transparantie van en het verbeteren van de kwaliteit op de re-integratiemarkt behoren eveneens tot de kerntaken van de RWI. Kijk voor meer informatie op www.rwi.nl.

Raad voor
Werk en
Inkomen

Wijk niet af!

In de analyse 'Kansen bekeken' wordt de groep niet-uitkeringsgerechtigden ingedeeld in acht typen, zoals 'de jonge kanshebber', 'de oudere huisvrouw' en de 'recentelijk inactieve'. Deze indeling maakt duidelijk wie kans hebben op werk en wie gemotiveerd zijn om werk te vinden. In de aandachtswijken blijken relatief veel personen te wonen met een goede kans om werk te vinden en die ook de motivatie hiervoor hebben. Het is zaak dat gemeenten blijven investeren om de situatie in de aandachtswijken te verbeteren. Het aan het werk helpen van deze kansrijke niet-uitkeringsgerechtigden kan hiertoe bijdragen.

De betrokkenheid van de Raad voor Werk en Inkomen (RWI) met de wijkenaanpak dateert uit 2007. In dat jaar vroeg de toenmalige minister van Wonen, Wijken en Integratie de RWI om een advies over de werkgelegenheidskansen in de veertig aandachtswijken van de achttien betreffende steden. Dit leidde tot het advies 'De Wijk Inc', waarin werd gewezen op de kansen die publiek-private samenwerking kon bieden.

Een zeer opmerkelijke bevinding destijds was dat er in de wijken een relatief omvangrijke groep niet-uitkeringsgerechtigden (nuggers) woont, die meer dan gemiddeld de wens bleken te hebben om aan werk te komen. Dat gegeven was voor de RWI een aantal van de gemeenten met aandachtswijken binnen de grenzen aanleiding om meer te weten te komen over de omvang van de groep nuggers en achtergrondkenmerken van de nuggers. De kenmerken van de nigger in deze wijken bleken nogal te verschillen van de kenmerken van de 'landelijke' nigger. De oudere huisvrouw, boven de vijftig en zonder inkomsten uit arbeid komt weliswaar ook voor in de aandachtswijken, maar de gemiddelde leeftijd bleek lager: in de meeste aandachtswijken bleek driekwart van de nuggers jonger te zijn dan vijfenveertig jaar. Ook bleek dat veel nuggers jongere, allochtone mannen waren.

Voor vijf steden – de G-4 en de gemeente Dordrecht – waren deze bevindingen aanleiding om samen met de RWI nog meer achtergrondinformatie te verzamelen over de groep nuggers in de aandachtswijken. De belangrijkste vraag

was immers nog niet beantwoord: welke nuggers willen werken en in hoeverre maken zij ook kans op werk? Om hier meer inzicht in te krijgen, zijn de nuggers op basis van een aantal typerende achtergrondkenmerken in acht types verdeeld. Landelijk gezien bleek het meest voorkomende type nog altijd de 'oudere huisvrouw' te zijn. Deze categorie is met de 'jonge moeder' en de 'huisvrouw met thuiswonende kinderen' goed voor ruim 70 procent van alle 1,1 miljoen nuggers.

Ongeveer vijf procent van alle nuggers is aan te merken als 'jonge kanshebbers'. Opvallend is dat het percentage van deze kansrijke jongeren in de steden beduidend hoger ligt en in de aandachtswijken soms meer dan twee keer zo hoog is. Hetzelfde geldt voor de categorie 'recentelijk inactieven', personen die korter dan zes maanden geleden nog werk hadden. Ook dit type bleek in de aandachtswijken vaak meer dan twee keer zo vaak voor te komen als in de rest van Nederland. Toevallig zijn deze twee typen nu ook juist de meest kansrijken onder de nuggers.

Tegenover die kansrijke groep zijn er echter ook groepen jongeren met minder rooskleurige vooruitzichten in de aandachtswijken te vinden. Ongeveer een vijfde van het totale arbeidspotentieel zonder uitkering kon niet in een van de acht typen worden ondergebracht. Het gaat dan om circa 185.000 personen, waarvan de helft tussen de 15 en 27 jaar oud is, en waarvan slechts een kwart werk weet te vinden. En helaas is ook deze groep oververtegenwoordigd in de aandachtswijken. Deze groep blijkt bovendien lastig te bereiken, ook niet in het kader van de WIJ.

Ook als de financiële bijdrage van het rijk zal verminderen, is het zaak dat de gemeenten blijven investeren in het verbeteren van de situatie in de aandachtswijken en daarbij de samenwerking blijven zoeken met de rijksoverheid en private partijen, zoals corporaties of werkgevers. Een mooi voorbeeld hiervan is de samenwerking van gemeenten, UWV WERKbedrijf en RWI met uitzendorganisatie Tempo-Team. Die samenwerking richt zich op het tegengaan van de hoge jeugdwerkloosheid in de aandachtswijken. Behalve in Utrecht en Amsterdam staan samenwerkingsafspraken in Rotterdam op de rol. Natuurlijk worden de jongeren zonder uitkering daarbij niet over het hoofd gezien. Zelfs 'jonge kanshebbers' kunnen immers soms een steuntje in de rug gebruiken!

De hier genoemde publicaties zijn te vinden op www.rwi.nl.

Alex Driesens,
Adviseur Beleid Raad voor Werk en Inkomen

